

พระราชกำหนด

แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๘)

พ.ศ. ๒๕๒๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๒๕

เป็นปีที่ ๓๗ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกำหนดขึ้นไว้ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกำหนดนี้เรียกว่า “พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๒๕”

เล่ม ๕๕ ตอนที่ ๒๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๕

มาตรา ๒ พระราชกำหนดนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป เว้นแต่บทบัญญัติ มาตรา ๖ มาตรา ๗ มาตรา ๘ มาตรา ๙ มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ และมาตรา ๒๐ ว่าด้วยภาษีเงินได้สำหรับบุคคลธรรมดา ให้ใช้บังคับสำหรับเงินได้พึงประเมินประจำ พ.ศ. ๒๕๒๕ ที่จะต้องยื่นรายการใน พ.ศ. ๒๕๒๖ เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นบทนิยามในมาตรา ๓๕ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๒๓

“ “ขาย” หมายความว่ารวมถึง ขายฝาก แลกเปลี่ยน ให้โอนกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองในอสังหาริมทรัพย์ ไม่ว่าด้วยวิธีใด และไม่ว่าจะมีค่าตอบแทนหรือไม่แต่ไม่รวมถึง

(๑) ขาย แลกเปลี่ยน ให้ หรือโอนกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองในอสังหาริมทรัพย์ให้แก่ส่วนราชการ หรือรัฐวิสาหกิจที่มีใช้บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และราคา หรือมูลค่าตามที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา

(๒) การโอนโดยทางมรดกให้แก่ทายาทซึ่งกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองในอสังหาริมทรัพย์

“ราคาขาย” หมายความว่ารวมถึง ราคาที่เจ้าพนักงานประเมินกำหนดตามมาตรา ๔๕ ทวิ

“สิทธิครอบครอง” หมายความว่าถึง สิทธิครอบครองในการถือครองอสังหาริมทรัพย์”

มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๔๑ ทวิ แห่งประมวล
รัษฎากร

“มาตรา ๔๑ ทวิ ในกรณีการโอนกรรมสิทธิ์หรือสิทธิ
ครอบครองในอสังหาริมทรัพย์โดยไม่มีค่าตอบแทน ให้ถือว่าผู้โอนเป็นผู้
ผู้เงินได้ และต้องเสียภาษีตามบทบัญญัติในส่วนนี้”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความใน (๕) ของมาตรา ๔๒ แห่งประมวล
รัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล
รัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๕๖ และให้ใช้ความต่อไปแทน

“(๕) การขายสังหาริมทรัพย์อันเป็นมรดก หรือ
สังหาริมทรัพย์ที่ได้มาโดยมิได้มุ่งในทางการค้าหรือหากำไร แต่ไม่รวม
ถึงเรือกำปั่น เรือทมิฬระวางตั้งแต่หกตันขึ้นไป เรือกลไฟหรือเรือยนต์ทมิ
ฬระวางตั้งแต่ห้าตันขึ้นไปหรือแพ”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความใน (ก) และ (ข) ของมาตรา ๔๓ (๑)
แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติม
ประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๒๓ และให้ใช้ความต่อไปแทน

“(ก) ผู้เงินได้ ๑๒,๐๐๐ บาท

(ข) สามหรือภริยาของผู้เงินได้ ๑๒,๐๐๐ บาท”

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของ (ง) ของมาตรา ๔๓
(๑) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไข
เพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๑๖ และให้ใช้ความ
ต่อไปแทน

“(จ) เบี้ยประกันภัยที่ผู้มั่งเงินได้จ่ายไปในปีภาษี สำหรับการประกันชีวิตของผู้มั่งเงินได้ตามจำนวนที่จ่ายจริงแต่ไม่เกิน ๑,๐๐๐ บาท ทั้งนี้ เฉพาะในกรณีที่มีการมรดกมรดกประกันชีวิตที่กำหนดเวลาตั้งแต่สิบปีขึ้นไป และการประกันชีวิตนั้นได้เอาประกันไว้กับผู้รับประกันภัยที่ประกอบกิจการประกันชีวิตในราชอาณาจักร”

มาตรา ๘ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (ฉ) ของมาตรา ๔๗ (๑) แห่งประมวลรัษฎากร

“(ฉ) บุตรของผู้มั่งเงินได้ซึ่งมีสิทธิหักลดหย่อนตามเงื่อนไขใน (ค) และยังคงศึกษาอยู่ในสถานศึกษาของทางราชการ สถานศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยสถาบันศึกษาเอกชน หรือโรงเรียนราษฎร์ ตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนราษฎร์ ให้หักลดหย่อนเพื่อการศึกษาได้อีกคนละ ๒,๐๐๐ บาท”

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความใน (๒) และ (๖) ของมาตรา ๔๗ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๒๓ และให้ใช้ความต่อไปแทน

“(๒) ในกรณีสามีภริยาต่างฝ่ายต่างมั่งเงินได้ ถ้าความเป็นสามีภริยาได้มั่งอยู่ตลอดปีภาษี การหักลดหย่อนตาม (๑) (ก) และ (ข) ให้หักลดหย่อนรวมกันได้ ๒๔,๐๐๐ บาท แต่ถ้าความเป็นสามีภริยาได้มั่งอยู่ตลอดปีภาษีให้ต่างฝ่ายต่างหักลดหย่อนได้ตาม (๑) (ก) (ค) และ (ฉ) เฉพาะในปีภาษีนั้น

(๖) ในกรณีผู้เงินได้เป็นห้างหุ้นส่วนสามัญหรือคณะบุคคลที่มีใช้นิติบุคคล ให้หักลดหย่อนได้ตาม (๑) (ก) สำหรับผู้เป็นหุ้นส่วนหรือบุคคลในคณะบุคคลแต่ละคนที่อยู่ในประเทศไทย แต่รวมกันต้องไม่เกิน ๒๔,๐๐๐ บาท”

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความใน (๓) และ (๕) ของมาตรา ๔๗ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๐๔ และให้ใช้ความต่อไปในแทน

“(๓) ในกรณีผู้เงินได้มิได้เป็นผู้อยู่ในประเทศไทย การหักลดหย่อนตาม (๑) (ข) (ค) และ (ง) ให้หักได้เฉพาะสามหรือภริยาและบุตรที่อยู่ในประเทศไทย

(๕) ในกรณีผู้เงินได้เป็นกองมรดกให้หักลดหย่อนได้ ๑๒,๐๐๐ บาท”

มาตรา ๑๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๔) ของมาตรา ๔๘ แห่งประมวลรัษฎากร

“(๔) ผู้เงินได้จะเลือกเสียภาษีโดยไม่ต้องนำไปรวมคำนวณภาษีตาม (๑) และ (๒) ก็ได้ เฉพาะเงินได้ตามมาตรา ๔๐

(๘) ที่ได้รับจากการขายอสังหาริมทรัพย์อันเป็นมรดกหรืออสังหาริมทรัพย์ที่ได้มาโดยมิได้มุ่งในทางการค้าหรือหากำไร ดังต่อไปนี้

(ก) เงินได้จากการขายอสังหาริมทรัพย์อันเป็นมรดกหรืออสังหาริมทรัพย์ที่ได้รับจากการให้โดยเสนหา ให้หักค่าใช้จ่ายร้อยละ ๕๐ ของเงินได้ เหลือเท่าใดถือเป็นเงินได้สุทธิแล้วหารด้วยจำนวนปี

เล่ม ๕๕ ตอนที่ ๒๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๕

ที่ถือครองได้ผลลัพธ์เป็นเงินเท่าใด ให้คำนวณภาษีตามอัตราภาษีเงินได้
ได้เท่าใดให้คุณด้วยจำนวนปีที่ถือครองผลลัพธ์ที่ได้เป็นเงินภาษีที่ต้องเสีย

(๑) เงินได้จากการขายอสังหาริมทรัพย์ที่ได้มาโดย
ทางอื่นนอกจาก (ก) ให้หักค่าใช้จ่ายได้ตามที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา
เหลือเท่าใดถือเป็นเงินได้สุทธิ แล้วหารด้วยจำนวนปีที่ถือครอง ได้
ผลลัพธ์เป็นเงินเท่าใด ให้คำนวณภาษีตามอัตราภาษีเงินได้ ได้เท่าใดให้
คุณด้วยจำนวนปีที่ถือครอง ผลลัพธ์ที่ได้เป็นเงินภาษีที่ต้องเสีย

ในกรณีที่เสียภาษีโดยไม่นำไปรวมคำนวณภาษีตาม (๑) และ (๒)
เมื่อคำนวณแล้วต้องเสียไม่เกินร้อยละ ๑๐ ของราคาขาย

ในกรณีที่เสียภาษีโดยนำไปรวมคำนวณภาษีตาม (๑) และ (๒)
ให้หักค่าใช้จ่ายร้อยละ ๕๐ ของเงินได้ตาม (ก) หรือตามที่กำหนดโดย
พระราชกฤษฎีกาตาม (๑) แล้วแต่กรณีเหลือเท่าใดนำไปรวมคำนวณ
กับเงินได้อย่างอื่น

คำว่า “จำนวนปีที่ถือครอง” ใน (ก) หรือ (๑) หมายถึงจำนวน
ปีนับตั้งแต่ปีที่ได้กรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองในอสังหาริมทรัพย์ ถึงปี
ที่โอนกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองในอสังหาริมทรัพย์นั้น ถ้าเกินสิบปี
ให้นับเพียงสิบปี และเศษของปีให้นับเป็นหนึ่งปี”

มาตรา ๑๒ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๔๕ ทวิ แห่งประมวล
รัษฎากร แทนมาตรา ๔๕ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งถูกยกเลิกโดย
พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๐๒

“มาตรา ๔๘ ทวิ ในกรณีที่เป็นการโอนกรรมสิทธิ์ หรือสิทธิครอบครองในอสังหาริมทรัพย์ โดยไม่มีค่าตอบแทนหรือมีค่าตอบแทนต่ำกว่าราคาพึงได้รับจากการขายอสังหาริมทรัพย์นั้นตามปกติ เจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจกำหนดราคาขายอสังหาริมทรัพย์นั้นตามราคาพึงได้รับจากการขาย ตามปกติตามราคาในวันที่โอนนั้น แต่ต้องไม่เกิน จำนวนทุนทรัพย์ในการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมในขณะที่มีการจดทะเบียน

มาตรา ๑๓ ให้ยกเลิกความใน (๔) ของมาตรา ๕๐ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๒๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๔) นอกจากกรณีตาม (๕) ในกรณีผู้จ่ายเงินตาม มาตรการเป็นรัฐบาล องค์การของรัฐบาล เทศบาล สุขาภิบาล หรือ องค์การบริหารราชการส่วนท้องถิ่นอื่น ซึ่งจ่ายเงินได้พึงประเมินตาม มาตรา ๔๐ (๕) (๖) (๗) หรือ (๘) ให้กับผู้รับรายหนึ่ง ๆ มีจำนวน รวมทั้งสิ้นตั้งแต่ ๑๐,๐๐๐ บาทขึ้นไป แม้การจ่ายนั้นจะได้แบ่งจ่าย ครั้งหนึ่ง ๆ ไม่ถึง ๑๐,๐๐๐ บาท ก็ดี ให้คำนวณหักในอัตราร้อยละ ๐.๕ ของยอดเงินได้พึงประเมิน แต่เฉพาะเงินได้ในการประกวดหรือ แข่งขันให้คำนวณหักตามอัตรากำเงินได้”

มาตรา ๑๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๕) และ (๖) ของมาตรา ๕๐ แห่งประมวลรัษฎากร

“(๕) ในกรณีเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๕๐ (๘) เฉพาะที่จ่ายให้แก่ผู้รับซึ่งขายอสังหาริมทรัพย์ ให้คำนวณหักดังต่อไปนี้

(ก) สำหรับอสังหาริมทรัพย์อันเป็นมรดกหรืออสังหาริมทรัพย์ที่ได้รับจากการให้โดยเสน่หา ให้คำนวณภาษีตามเกณฑ์ในมาตรา ๕๘ (๔) (ก) เป็นเงินภาษีทั้งสิ้นเท่าใด ให้หักเป็นเงินภาษีไว้เท่านั้น

(ข) สำหรับอสังหาริมทรัพย์ที่ได้มาโดยทางอื่นนอกจาก (ก) ให้หักค่าใช้จ่ายเป็นการเหมาตามที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา แล้วคำนวณภาษีตามเกณฑ์ในมาตรา ๕๘ (๔) (ข) เป็นเงินภาษีทั้งสิ้นเท่าใด ให้หักเป็นเงินภาษีไว้เท่านั้น”

(๖) ในกรณีการโอนกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองในอสังหาริมทรัพย์โดยไม่มีค่าตอบแทน ให้ผู้โอนหักภาษีตามเกณฑ์ใน (๕) โดยถือว่าผู้โอนเป็นผู้จ่ายเงินได้”

มาตรา ๑๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๐๖ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๒ บุคคล ห้างหุ้นส่วน บริษัท สมาคมหรือคณะบุคคลซึ่งมีหน้าที่หักภาษีตามมาตรา ๕๐ (๑) (๒) (๓) และ (๔) ต้องนำเงินภาษีที่ตนมีหน้าที่ต้องหักไปส่ง ณ ที่ว่าการอำเภอภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่จ่ายเงิน ไม่ว่าตนจะได้หักภาษีไว้แล้วหรือไม่

ภายใต้จำนวนหักไว้ตามมาตรา ๕๐ (๕) และ (๖) ให้ผู้มหนาทหักภายนำส่งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบเบยสนสิทธิและนิติกรรมในขณะที่มีการจดทะเบียนและห้ามพนักงานเจ้าหน้าที่ลงนามรับรูยอมให้ทำหรอบันหักไว้ จนกว่าจะได้รับเงินภายที่นำส่งไว้ครบถ้วนถูกต้องแล้ว

ภายหัก ณ ที่จ่ายตามวรรคสองให้ส่งเป็นรายได้แผ่นดินตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด”

มาตรา ๑๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๖ แห่งประมวลรัษฎากรซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๒๓ และให้ใช้ความต่อไปนแทน

“มาตรา ๕๖ ให้บุคคลทุกคนเว้นแต่ผู้เยาว์หรือผู้ทุลาตสั่งให้เป็นคนไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถยื่นรายการเกี่ยวกับเงินได้พึงประเมินที่ตนได้รับในระหว่างปีที่ล่วงมาแล้ว พร้อมทั้งข้อความอื่น ๆ ภายในเดือนมกราคมทุก ๆ ปี ตามแบบที่อธิบดีกำหนดต่อเจ้าพนักงานซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง ถ้าบุคคลนั้น

(๑) ไม่มีสามหรือภரிய และมีเงินได้พึงประเมินในปีที่ล่วงมาแล้วเกิน ๑๒,๐๐๐ บาท

(๒) ไม่มีสามหรือภரிய และมีเงินได้พึงประเมินในปีที่ล่วงมาแล้วเฉพาะตามมาตรา ๔๐ (๑) ประเภทเดียวเกิน ๑๗,๕๐๐ บาท

(๓) มีสามหรือภรรยา และมีเงินได้พึงประเมินในปี
ภาษีที่ล่วงมาแล้วเกิน ๒๔,๐๐๐ บาท

(๔) มีสามหรือภรรยาและมีเงินได้พึงประเมินในปี
ภาษีที่ล่วงมาแล้วเฉพาะตามมาตรา ๔๐ (๑) ประเภทเดียวเกิน ๓๕,๐๐๐
บาท

ในกรณีข้างหุ้นส่วนสามัญหรือคณะบุคคลที่มีไว้
นิติบุคคลมีเงินได้พึงประเมินในปีภาษีที่ล่วงมาแล้วเกิน ๑๒,๐๐๐ บาท
ให้ผู้อำนวยการหรือผู้จัดการยื่นรายการเกี่ยวกับเงินได้พึงประเมินในชื่อ
ของห้างหุ้นส่วน หรือคณะบุคคลนั้นที่ได้รับในระหว่างปีภาษีที่ล่วงมาแล้ว
ภายในกำหนดเวลาและตามแบบเช่นเดียวกับวรรคก่อน การเสียภาษีในกรณี
เช่นนี้ ให้ผู้อำนวยการหรือผู้จัดการรับผิดชอบเสียภาษีในชื่อของห้างหุ้นส่วน
หรือคณะบุคคลนั้นจากยอดเงินได้พึงประเมินทั้งสิ้น เสมือนเป็นบุคคล
ธรรมดาคนเดียวไม่มีการแบ่งแยก ทั้งนี้ ผู้เป็นหุ้นส่วนหรือบุคคลในคณะ
บุคคลแต่ละคนไม่จำเป็นต้องยื่นรายการเงินได้สำหรับจำนวนเงินได้พึงประเมิน
ดังกล่าวเพื่อเสียภาษีอีก แต่ถ้าห้างหุ้นส่วนหรือคณะบุคคลนั้นมักอ้าง
ชำระ ให้ผู้เป็นหุ้นส่วนหรือบุคคลในคณะบุคคลทุกคนร่วมรับผิดชอบในเงิน
ภาษีที่อ้างชำระนั้นด้วย”

มาตรา ๑๓ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๕๗ ทวิ แห่ง
ประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม
ประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๐๔ และให้ใช้ความต่อไปแทน

“สำหรับในปีต่อไป ถ้ากองมรดกของผู้ตายยังมีได้แบ่ง และมีเงินได้พึงประเมินในปีภาษีที่ล่วงมาแล้วเกิน ๑๒,๐๐๐ บาท ให้ผู้จัดการมรดกหรือทายาทหรือผู้ครอบครองทรัพย์สินมรดกแล้วแต่กรณี มีหน้าที่จะต้องปฏิบัติตามบทบัญญัติในส่วนนี้ในชื่อกองมรดกของผู้ตาย”

มาตรา ๑๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๗ เบญจ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๒๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๗ เบญจ ถ้ากริยามีเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐ (๑) ในปีภาษีที่ล่วงมาแล้ว ไม่ว่าจะมียังเงินได้พึงประเมินอื่นด้วยหรือไม่ กริยาจะแยกยื่นรายการและเสียภาษีต่างหากจากสามเฉพาะส่วนที่เป็นเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐ (๑) โดยมีให้ถือว่าเงินได้ของสามตามมาตรา ๕๗ ตรี ก็ได้

ในกรณีที่กริยาแยกยื่นรายการตามวรรคหนึ่ง ให้สามและกริยาต่างฝ่ายต่างหักลดหย่อนได้ ดังนี้

(๑) สำหรับผู้มีเงินได้ตามมาตรา ๔๗ (๑) (ก)
(๒) สำหรับบุตรที่หักลดหย่อนได้ตามอัตราที่กำหนดไว้ในมาตรา ๔๗ (๑) (ก) และ (ฉ) คนละกึ่งหนึ่ง

(๓) สำหรับเมียประกันภัยตามมาตรา ๔๗ (๑) (ง) วรรคหนึ่ง

(๔) สำหรับเงินได้ตามมาตรา ๔๐ (๔) (ข) ที่ได้รับจากกองทุนรวม ให้สามแต่ฝ่ายเดียวเป็นผู้หักลดหย่อนตามมาตรา ๔๗ (๑) (จ)

(๔) สำหรับเงินบริจาคส่วนของคนตามมาตรา

๔๑ (๑)

ในกรณีผู้มีเงินได้มิได้เป็นผู้อยู่ในประเทศไทย การหักลดหย่อนตาม (๒) ให้หักได้เฉพาะบุตรที่อยู่ในประเทศไทย

ถ้าสามีและภริยามีเงินได้พึงประเมิน ในปีภาษีที่ล่วงมาแล้วเฉพาะตามมาตรา ๔๐ (๑) ประเภทเดียวกันไม่เกิน ๓๕,๐๐๐ บาท ไม่ว่าแต่ละฝ่ายจะมีเงินได้เป็นจำนวนเท่าใด สามีและภริยาไม่ต้องยื่นรายการเงินได้พึงประเมิน ”

มาตรา ๑๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๖๘ ตรี แห่งประมวลรัษฎากร

“มาตรา ๖๘ ตรี ให้บุคคล ห้างหุ้นส่วน บริษัท สมาคม หรือ คณะบุคคล ผู้จ่ายเงินได้พึงประเมิน ตามมาตรา ๔๐ (๘) เฉพาะที่จ่ายให้กับบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลซึ่งขายอสังหาริมทรัพย์ จำนวนหักภาษีเงินได้ไว้ ณ ที่จ่าย ในอัตราร้อยละ ๑ แล้วนำส่งพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบเบี่ยนสัทธิและนิติกรรม ในขณะที่มีการจดทะเบียน และให้นำความในมาตรา ๕๒ วรรคสอง และวรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ภาษีที่หักไว้และนำส่งตามวรรคหนึ่งให้ถือเป็นเครดิต ในการคำนวณภาษีเงินได้ของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ถูกหักภาษี ตามรอบระยะเวลาบัญชีที่หักไว้ นั้น ”

มาตรา ๒๐ ให้ยกเลิกความใน (๑) ของบัญชีอัตราภาษีเงินได้
 ท้ายหมวด ๓ ในถ้อยคณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย
 พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๒๓
 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๑) สำหรับบุคคลธรรมดา

เงินได้สุทธิ

ไม่เกิน ๓๐,๐๐๐ บาท ร้อยละ ๗

เงินได้สุทธิ

ส่วนที่เกิน ๓๐,๐๐๐ บาท

แต่ไม่เกิน ๖๐,๐๐๐ บาท ร้อยละ ๑๐

เงินได้สุทธิ

ส่วนที่เกิน ๖๐,๐๐๐ บาท

แต่ไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท ร้อยละ ๑๓

เงินได้สุทธิ

ส่วนที่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท

แต่ไม่เกิน ๑๕๐,๐๐๐ บาท ร้อยละ ๑๖

เงินได้สุทธิ

ส่วนที่เกิน ๑๕๐,๐๐๐ บาท

แต่ไม่เกิน ๒๐๐,๐๐๐ บาท ร้อยละ ๒๒

เงินได้สุทธิส่วนที่เกิน	๒๑๐,๐๐๐ บาท
แต่ไม่เกิน	๒๗๐,๐๐๐ บาท ร้อยละ ๒๘
เงินได้สุทธิส่วนที่เกิน	๒๗๐,๐๐๐ บาท
แต่ไม่เกิน	๓๕๐,๐๐๐ บาท ร้อยละ ๓๕
เงินได้สุทธิส่วนที่เกิน	๓๕๐,๐๐๐ บาท
แต่ไม่เกิน	๔๕๐,๐๐๐ บาท ร้อยละ ๔๐
เงินได้สุทธิส่วนที่เกิน	๔๕๐,๐๐๐ บาท
แต่ไม่เกิน	๖๐๐,๐๐๐ บาท ร้อยละ ๔๕
เงินได้สุทธิส่วนที่เกิน	๖๐๐,๐๐๐ บาท
แต่ไม่เกิน	๘๐๐,๐๐๐ บาท ร้อยละ ๕๐
เงินได้สุทธิส่วนที่เกิน	๘๐๐,๐๐๐ บาท
แต่ไม่เกิน	๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท ร้อยละ ๕๕
เงินได้สุทธิส่วนที่เกิน	๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท
แต่ไม่เกิน	๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท ร้อยละ ๖๐
เงินได้สุทธิส่วนที่เกิน	๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท ร้อยละ ๖๕"

มาตรา ๒๐ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๘ สัตตรส แห่ง
ประมวลรัษฎากร

“มาตรา ๑๘ สัตตรส ในกรณีบริษัทหรือห้างหุ้นส่วน
นิติบุคคลหรือนิติบุคคลอื่น ห้างหุ้นส่วนสามัญหรือคณะบุคคลที่มี
บุคคลเป็นผู้อยู่อาศัยทำของให้แก่ผู้รับจ้างซึ่งเป็นบริษัทหรือห้างหุ้นส่วน
นิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศ และมีหน้าที่เสียภาษการค้า

ตามประเภทการค้า ๔ ชนิด ๑ แห่งบัญชีอัตราภาษีการค้าให้ผู้จ่ายเงินหักภาษีการค้าจากเงินที่จ่ายในอัตราตามบัญชีอัตราภาษีการค้ารวมทั้งภาษีตามกฎหมายว่าด้วยรายได้เทศบาล กฎหมายว่าด้วยรายได้สุขาภิบาลหรือกฎหมายว่าด้วยรายได้จังหวัดด้วย ทั้งนี้ ให้นำความในมาตรา ๑๙ บัญชีสรรพากรสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม”

มาตรา ๒๒ บทบัญญัติใน (๘) ของมาตรา ๔๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งถูกยกเลิกโดยพระราชกำหนดนี้ ให้ยังคงใช้บังคับสำหรับเงินได้จากการขายทรัพย์สิน อันเป็นมรดก หรือการขายทรัพย์สินซึ่งทรัพย์สินนั้นได้มาโดยมิได้มุ่งในทางการค้าหรือหากำไร ทั้งนี้ เฉพาะที่ได้กระทำก่อนวันที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ

มาตรา ๒๓ บทบัญญัติแห่งประมวลรัษฎากรที่ถูกยกเลิกหรือแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดนี้ ให้ยังคงใช้บังคับต่อไปเฉพาะในการปฏิบัติจัดเก็บภาษีอากรที่ค้างอยู่หรือที่พึงชำระก่อนวันที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ

มาตรา ๒๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชกำหนดนี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ป. ดิลกสุวานนท์

นายกรัฐมนตรี

ฉบับพิเศษ หน้า ๒๐

เล่ม ๘๘ ตอนที่ ๒๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๕

หมายเหตุ:— เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกำหนดฉบับนี้ คือ โดยที่ความจำเป็นต้องปรับปรุงประมวลรัษฎากร เพื่อบรรเทาภาระภาษีของผู้รายได้น้อย และรายได้ปานกลางให้เหมาะสมกับสภาพและเหตุการณ์ในปัจจุบันกับให้เกิดความเป็นธรรมในสังคม และป้องกันการหลีกเลี่ยงภาษีอากรบางกรณีซึ่งจะต้องพิจารณาโดยถ้วนและถี่เพื่อรักษาประโยชน์ของแผ่นดิน และโดยที่กรณีเกิดงานในระหว่างที่ปีตสมัยประชุมรัฐสภา และเป็นกรณีฉุกเฉินมีความจำเป็นรีบด่วนที่จะรักษาความมั่นคงในทางเศรษฐกิจ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกำหนดนี้